

Valet - en novell

Sebastian är 13 år och bor i en förort till Stockholm. Han har mycket kompisar i klassen och på scouterna som han går på varje tisdag. Sebastian är brunhårig och rätt så lång.

Det är en gråmulen dag i skolan. Sebastian och hans kompisar sitter i korridoren.

- Ska vi göra något efter skolan, frågar en av kompisarna som heter Alex.
- Jag har scouter, säger Sebastian.
- Väljer du att vara i skogen framför att vara med oss, undrar Alex.
- Nej, det gör jag inte, säger Sebastian.
- Då så, säger Alex. Vi träffas i parken klockan fem.

Sedan går dom in på lektionen. När skolan är slut går Sebastian hem.

- Jag måste ringa Anders och säga att jag inte kommer ikväll, tänker han.
- Men vad ska jag säga?

Han funderar en stund:

- Jag säger att jag är sjuk, tänker han.
- När han kommer hem, går han till telefonen och slår in Anders nummer. Anders svarar:
- Hej, det är Sebbe. Jag är sjuk så jag kan inte komma ikväll.
 - Okej, va synd, säger Anders. Krya på dej. Hej då
 - Hej då, säger Sebastian och lägger på.
- Han tittar på klockan. Den visar kvart över fyra. Han gör i ordning lite mellis och sätter sig vid TVn. Kvart i fem klär han på sig och lämnar huset. När han kommer till parken har bara Peter kommit. Efter ett tag kommer dom

andra en efter en. Till sist är det bara Alex som saknas. Tio över fem kommer han:

- Jag behövde fixa några grejer först, säger han.

Dom sätter sig på en bänk och snackar. Det blir mörkare. Garulamporna tänds. Sebastian tittar på sin klocka. Kvart i sex.

- Skit i scouterna, säger Alex som såg att han tittade på klockan.
- Jag kollade bara vad klockan var, säger Sebastian.

Det hörs steg som kommer närmare. Snart kommer personen in i skenet av gatulampan.

Sebastians humör sjunker när han ser att det är Anders som kommer gående på grusgången. Han stannar till när han ser Sebastian:

- Var inte du sjuk? frågar Anders förvånad.
- Ee... jag, börjar Sebastian. Han vet inte vad han ska säga.
- Okej, jag förstår. Välj dom före mej. säger Anders. Jag trodde vi var bästa kompisar. Men om du hellre är med dom, så behöver du inte vara med mej längre.

Du kunde åtminstone ha sagt sanningen. Hej då, säger han ilsket och går därifrån.

- Anders! ropar Sebastian men Anders ignorerar honom.
- Nu har jag verkligen ställt till det. tänker Sebastian.
- Strunt i honom. säger Alex. Du har oss.

Sebastian nickar. Han vill inte öppna munnen för att han är rädd att han inte kan hålla gråten tillbaka då. Alex tar

...fortsättning på sidan 16

Linda Jansson

Ungdomspastor

Nu ligger en intensiv vår bakom oss – och en vacker sommar framför oss!

Jag vill tacka för den här våren, med högtidlig dop- och konfirmationshögtid, scoutträffar i naturen, Fredaxträffar i kyrkan och Söndagsöppet med allvar och skoj. Många är de som har ställt upp i kök och teater och påskvandring och möten och gudstjänster - och alla de andra sammanhang som gör vår församling till vad den är.

Vi pastorer uppskattar verkligen er alla underbara människor som finns i den här församlingens närhet – tillsammans är vi alla kyrkan.

Jag önskar er en härlig sommar. Hoppas vi ses på sommaröppet!

Gud välsigne er alla.

Ungdomspastor Linda Jansson

Valet ...fortsättning från sidan 13

upp ett paket cigaretter. Han delar ut till alla. Sebastian vill verkligen inte. Alex räcker honom en. Sebastian känner att han vill kräkas. Han samlar allt mod han har kvar i kroppen, tar ett djupt andetag och säger:

•Nej, jag vill inte.

Alex blir helt paff:

•Vadå, är du feg eller? frågar han.

•Nej, jag vill inte. Om det är några som är fega här så är det ni som inte vågar säga nej, säger Sebastian. Han tar cigaretten från Alex, kastar den på marken och trampar på den. Sedan vänder han sig om och går.

•Gå till skogsmullarna då, din lilla

SMU-scout ...fortsättning från sidan 15

Vill jag ändå visa hur mycket jag kan så beror det på att jag är fåfäng och högmodig och egentligen vill bli beundrad av den andre i stället för att hjälpa honom.

All äkta hjälpsamhet

börjar med ödmjukhet inför den jag vill hjälpa och därmed måste jag förstå att detta med att hjälpa inte är att vilja härska, utan att vilja tjäna.

Kan jag inte detta

så kan jag inte heller hjälpa någon.

Sören Kierkegaard

Vi vore tacksamma om ni i Era böner ber för SMU:s arbete med barn och ungdomar.

Så att vårt arbete bär kraft bland barn och ungdomar.

Må så gott!

Scoutledarna genom Anne-Cathrine Johansson

skit, ropar Alex efter honom.

Sebastian får stor lust att gå tillbaka och slå till Alex men det skulle inte göra saken bättre. Han fortsätter i stället att gå. Han går till scouterna. Han kommer bara någon minut innan dom ska börja. På en stol sitter Anders. Sebastian går fram till honom:

•Förlåt, säger han.

Anders tittar upp. När han ser att det är Sebastian ler han.

• Jag förlåter dig, säger han

Sedan börjar dom. Med ett leende på läppen sätter sig Sebastian ner bredvid Anders, hans bästa vän.

NOVELL AV SIMON JERNBERG FÖR GRIMSTA SKOLAN KLASS 7D